

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **K. Š.**, bytom v B., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústredie v Bratislave**, Ulica 29. augusta č. 8, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. mája 2008, č.k. 6 Sd 63/07-16, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 21. mája 2008, č.k. 6 Sd 63/07-16, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutia odporkyne z 15. mája 2007 a z 21. mája 2007, obe č. X., ktorými odporkyňa priznala navrhovateľke podľa § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) a podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) od 22. decembra 2005 čiastočný invalidný dôchodok v sume 4.125 Sk mesačne, ktorý sa považuje podľa § 263 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. za invalidný dôchodok. Tento dôchodok súčasne od 1. júla 2006 zvýšila na sumu 4.371 Sk mesačne v súlade s ust. § 82 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. (rozhodnutie z 15. mája 2007). Rozhodnutím z 21. mája 2007 odporkyňa podľa § 263a ods. 5 a § 112 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z. rozhodla, že navrhovateľka má od 22. decembra 2005 nárok

na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 v sume 4.125 Sk mesačne, pričom súčasne jej od uvedeného dňa zaniká nárok na invalidný dôchodok (3.621 Sk) podľa zákona účinného od 1. januára 2004. Krajský súd záver posudkových lekárov o tom, že navrhovateľka je od 31. októbra 2005 už len čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb., považoval za objektívny, presvedčivý a správny, keďže nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by správnosť tohto záveru spochybňovali. Za správny krajský súd považoval postup odporkyne, keď po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263a ods. 1 písm. b/ zák.č. 461/2003 Z.z. rozhodla o sume čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľky podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, t.j. podľa zák.č. 100/1988 Zb., ku ktorej sume pripočítala úpravy a zvýšenia podľa príslušných predpisov. Odporkyňa podľa krajského súdu rovnako správne rozhodla aj o súbehu nárokov na výplatu uvedeného čiastočného invalidného dôchodku a nároku na výplatu invalidného dôchodku priznaného podľa zák.č. 461/2003 Z.z., keď rozhodla, že navrhovateľke sa bude vyplácať vyšší čiastočný invalidný dôchodok priznaný podľa zák.č. 100/1988 Zb.

Navrhovateľka sa proti rozsudku krajského súdu odvolala. Navrhla ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Nesúhlasí so záverom krajského súdu o objektivite, presvedčivosti a správnosti záverov posudkových lekárov. Poukázala na to, že je po dvojnásobnej operácii chrbtice v roku 1996 a v roku 1997. Invalidný dôchodok poberala od roku 1997 do roku 2005, kedy 31. októbra 2005 jej oznámili, že už nie je invalidná, ale len čiastočne invalidná, nakoľko jej stav sa zlepšil. Podľa navrhovateľky toto tvrdenie nezodpovedá skutočnému stavu. Po operácii pretrvávajú bolesti v chrbtici, vyžarujú do ľavej nohy, má ju oslabenú, stŕpnutú a cíti v nej šklbanie a kŕče. Bolesť jej vyžaruje do bedrového kĺbu. Bolesť jej bráni vykonávať práce v domácnosti, nemôže spať. Viackrát bola preliečená v nemocnici, od operácie má problémy s vyprázdňovaním, má problémy s hemoroidmi. Pridružili sa problémy s krčnou chrbticou, bolesti hlavy, pravej ruky, trpnutie prstov. S dlhodobým užívaním liekov má problém aj so žalúdkom. Žiada o priznanie invalidného dôchodku, lebo musí pravidelne cvičiť, šetriť sa a pri popísaných ťažkostiach je nemysliteľné, aby vykonávala akékoľvek zamestnanie.

Odporkyňa nepovažovala dôvody uplatnené navrhovateľkou v odvolaní za opodstatnené a navrhla napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z hľadiska dôvodov uplatnených v odvolaní, o ktorom rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spojení s § 205l ods. 2 OSP) tak, že odvolaniu navrhovateľky nevyhovel.

Predmetom preskúmania v tomto konaní sú rozhodnutia odporkyne, ktorými odporkyňa podľa § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. po posúdení trvania invalidity, resp. čiastočnej invalidity podľa zák.č. 100/1988 Zb. priznala navrhovateľke čiastočný invalidný dôchodok od 22. decembra 2005 (t.j. odo dňa pôvodného zníženia invalidného dôchodku priznaného podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb. na sumu 3.621 Sk invalidného dôchodku zodpovedajúceho 45% schopnosti vykonávať sústavné zamestnanie po posúdení trvania invalidity podľa § 263 ods. 2, 5 zák.č. 461/2003 Z.z.) a rozhodnutie, ktorým v súlade s ust. § 263a ods. 5 rozhodla o výplate toho z dôchodkov priznaných (znížených) ku dňu 22. decembru 2005, ktorý je vyšší.

Navrhovateľka v konaní prejavila nespokojnosť najmä s tým, že jej bol invalidný dôchodok priznaný podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb. znížený na sumu zodpovedajúcu už len čiastočnému invalidnému dôchodku podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb., keď podľa nej pre takéto rozhodnutie neboli dané dôvody, keďže jej zdravotný stav je naďalej rovnako nepriaznivý a nedovoľuje jej vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

Opodstatnene preto krajský súd venoval pozornosť nie len tomu, či postup odporkyne zodpovedal meniacej sa právnej úprave nasledujúcej po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL.ÚS 25/05, ale aj tomu, či zmena invalidity na čiastočnú invaliditu u navrhovateľky bola náležite odôvodnená. Zhodne s krajským súdom aj odvolací súd považuje závery posudkov posudkových lekárov za objektívne a presvedčivo odôvodnené. Z posudkov, ktoré sú založené na odborných nálezoch, vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky vykázal klinické známky zlepšenia v tom, že zostatkový neurologický nález nie je obrazom ťažkého motorického deficitu na dolných končatinách, lebo sa nerozvinuli sekundárne komplikácie v zmysle svalových hypotrofií, atrofií, paréz, poruchy vyprázdňovania stolice sú čiastočne funkčného charakteru, nie závažného stupňa a poruchy vyprázdňovania močového mechúra nie sú verifikované. V posudku bola zohľadnená aj správa o hospitalizácii navrhovateľky v auguste 2007 (ktorú pripojila k odvolaniu), podľa ktorej sa jedná o reziduálnu radikulopatiu S1 vľavo s ľahkým motorickým deficitom,

po infúznej liečbe sa stav zlepšil. Objektívny neurologický nález na krčnom segmente chrbtice a ľavom ramennom kĺbe je ľahkého stupňa.

Z uvedeného je zrejmé, že posudkoví lekári vyhodnotili na základe objektívnych odborných nálezov všetky zdravotné ťažkosti navrhovateľky, ktoré označila aj v odvolaní a vyhodnotili ich tak, že spôsobujú len čiastočnú invaliditu navrhovateľky podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb.

Keďže odporkyňa aj pri určení sumy čiastočného invalidného dôchodku postupovala v súlade so zákonom a rozhodla podľa § 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z., že navrhovateľke sa bude vyplácať od 22. decembra 2005 dôchodok, ktorý je vyšší, opodstatnene krajský súd rozhodnutia odporkyne ako správne potvrdil.

Odvolačí súd nezistil skutočnosti, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu spochybňovali. Odvolaniu navrhovateľky preto nevyhovel a rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nemala úspech a odporkyni v ňom trovy nevznikli (§ 224 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. marca 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová